

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4186/2019
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Новом Пазару, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради утврђења повреде права на суђење у разумном року и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гжрр 1/19 од 24.07.2019. године, у седници већа одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гжрр 1/19 од 24.07.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гжрр 1/19 од 24.07.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гжрр 1/19 од 24.07.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Новом Пазару Прр 2/18 од 01.04.2019. године, којим се првостепени суд огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинуо све спроведене радње и тужбу тужиоца одбацио.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, јер је побијано решење донето у складу са усаглашеном судском праксом по питању

апсолутне ненадлежности редовног суда за одлучивање о захтеву за утврђење повреде права на суђење у разумном року и накнаду штете, по одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", бр. 40/2015), у ситуацији када је тужба поднета након правноснажног окончања поступка у ком је, по тврдњи тужиоца, повређено право на суђење у разумном року

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2, у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности и закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови којим се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да, у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року у погледу захтева за утврђење повреде права на суђење у разумном року ревизија није дозвољена, а да се тужбени захтев за накнаду штете односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић